

Scénář Post Bellum:

1. **31:38 – 31:50** „*Já třeba když byla bytová prohlídka a oni nás nahnali v hale k tý zdi, a teď tam stáli ti vojáci s těma automatama, a tak moje se sestra se takhle třásla a mě zajímal ten automat.*“ 12 sekund

Kája: Takhle vzpomíná na zážitek z dětství Zora Novická, která se narodila roku 1946 v Trnavě. Její tatínek byl za komunismu několikrát zavřený, protože se nikdy nebál vyjádřit svůj názor vůči režimu.

2. **20:35 – 20:53** „*A můj táta byl taky takovej zvláštní člověk, on si nikdy nenechal nic líbit. A právě dycky moje máma říkala prosimtě drž hubu, ale on se vždycky do těch komunistů pustil a za tři dny ho zavřeli.*“ 18 sekund

Kája: Po střední všeobecné škole - tehdejším gymnáziu - začala Zora studovat geologii na Vysoké škole báňské v Ostravě. Ze začátku roku 1968 odjela do německého Stuttgartu, kde byla i při vpádu vojsk Varšavské smlouvy na území tehdejšího Československa.

3. **11:13 – 11:34** „*můžu ti říct, že mi tekly slzy jako hrachy. Seděli jsme u tý televize, koukali jsme se na ty tanky a já jsem říkala ,ne já půjdu domů. Jenže ono k těm hranicím se váleli z druhý strany Američani, ti nevěděli co bude, takže nešlo projít hranici.*“ 21 sekund

Kája: I přes nastupující normalizaci se na přání maminky v roce 1969 vrátila se svým mužem zpět do Československa.

4. **9:59 – 10:50** „*To byla taky sranda, protože my jsme se museli vzít a svědčit nám museli Němci. Tak dva kamarádi ze školy nám to odsvědčili, jenže my jsme přišli do Čech a nám neplatil sňatek... No tak jsme museli až na ministerstvo vnitra a já jsem říkala kde je problém abysme šli a vzali se znova a on říká to nemůžete vy jste vdaná a j říkám co mám dělat a on že tady to porušíme a zapíšeme vám že jste se brali v Brně.*“

Kája: Po návratu začala pracovat na výzkumu uranových dolech, ale tam byla mnohdy její práce zpochybňována a musela chodit na výslechy.

5. **16:18 – 16:25** „Občas když se jim něco nezdálo, tak mě vzali v noci, já jsem vždycky udělala ukrutnej kravál, protože jsem měla dvě děti doma...
16:37 – 16:46 Když jsem začala ječet a jančit tak za hodinu mě pustili a my vás odvezeme domů a já jsem říkala to bych vás taky prosila, když jste mě odvezli.“ 16 sekund

Kája: Kvůli zážitkům z výsledků měla Zora Novická smíšené pocity ohledně Sametové revoluce.

6. **23:16 – 23:36** „Víš co, bude to blbý co teď řeknu, ale já po všech těch mejch zkušenostech jsem tomu moc nevěřila. Já jsem říkala to není možný, není možný protože si pomatuju co oni dokázali. Já jsem říkala oni mají vojsko, oni mají policii, to není možný. To nedopadne dobře. Zaplat' pánbu jsem neměla pravdu. “

tomas.kohout@rozhlas.cz; tkohout79@gmail.com